

Armin Mohler: Fašistický styl

Jedinečný pokus o existenciálně-estetický výklad fašismu z pera předního konzervativně-revolučního myslitele.

Slovo styl je zde třeba chápat v jeho přesném významu jako kategorii uměleckou stejně jako životní – coby sjednocující princip výstavby výpovědi o světě. Schopenhauer přitom píše: „Sloh je fyziognomie ducha, neklamnější než fyziologie těla“. A Šalda ve svém „stylovém absolutismu“ požaduje styl jako něco „konkrétního“, „transcendentnost, symbolizaci, sugesci o sobě, evokativní a substantiální cestu ke smyslu“... Vzájemná znakovost Podstaty (obsahu) a Významu (stylu, formy) odkazuje i na Wildea, pro něhož je „styl forma a forma tvůrčí čin“: čili na totalitu rušící dualismus formy a obsahu, z jejichž sladění vzniká svébytné cítění. Avšak styl je také vůle stylizovat bytí a okolní svět v polaritě kolektivního a individuálního a tato stylizace, výsledek výběru, dává vyniknout zvláštnímu.

Podle existencionalistů člověk svou existenci tvoří: existence je jeho „rozvrh“. Styl a jeho nositelé (osobnosti) se přitom navzájem utvářejí. Morálkou je jim právě „síla k formě.“ Styl jako způsob utváření a vyjádření, jako svorník nejrůznějších druhů činností, se tak stává i možností, jak svět integrovat, jak spiritualisticky překonat nejistotu a relativitu moderní existence...